

jaa Henseende, og med dette Forbehold skal jeg ikke modsætte mig, at Vædringsforslaget vedtages.

Alberg: Det er i Anledning af Beretningerne fra den saakaldte Limfjordskommission, der ere aftrykte i Tilaget Nr. 45 til Vædringsforslagene til Tillægsbevillingslovens 3die Behandling, at jeg ønsker at fremkomme med nogle Bemærkninger. Den cerede Ordfører udtalte ganske vist, at denne Sag ikke vilde komme til nogen endelig Behandling nu, men derimod til næste Efteraar, naar Rigsdagen paany samles, og forsaavidt kunde jeg ogsaa nu have undladt at fremkomme med Bemærkninger, men jeg tror dog alligevel at burde ledige disse Beretninger med nogle faa Ytringer allerede paa dette Trin af Sagen. Jeg skal ikke komme ind paa nogen som helst Behandling af den Mængde Tal, som Beretningerne indeholde, thi uagtet Tal ere meget talende og have stor Værdi, forsaavidt de benyttes paa en forstandig og rigtig Maade, tror jeg dog at turde paastaa, at de Tal, der her ere anførte, ikke ere saaledes anvendte, og jeg drifter mig tillige til at paastaa, at de Kommissionsmedlemmer, der have haft med dette Hverv at gjøre, have vist baade for første og sidste Gang set den Kyst, hvorefter den har afgivet sin Indberetning. Kommissionsens Medlemmer have sandsynligvis aldrig i deres Dage været der før og komme der vistnok ligesaa lidt senere, saa at de have ikke haft de Betingelser, som man maa anse for nødvendige for at afgive et rigtigt Skjøn over de Forhold, de skulle bedømme; de have ikke kunnet være i Stand til at afgive et paalideligt Skjøn, fordi de ikke have haft det nødvendige Kjendskab til Forholdene; de kjende jo slet ikke til de Odelæggelser, der ere foregaaede der, og endnu mindre, hvad der vil foregaa i Fremtiden. Dette skal jeg derfor heller ikke opholde mig mere ved. Derimod er der et Par af de fremsatte Paastande, hvortil jeg ikke godt kan undlade at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Denne Kommission gaar ud fra, som om der slet ikke var udført Kystsikringsforanstaltninger, og den eller i alt Fald dens Formand gaar endogsaa saa vidt, at de paanaa, at det vilde være rigtigt at sprænge de Kystsikringsværker, der ere anbragte ud for de to Søer, der ligge hver ved sin Ende af Limfjordstangen, Glade Sø ved den nordlige og Ferring Sø ved den sydlige Ende, i en Afstand af omtrent 4 Mil fra hinanden. De, og særlig Kommissionens Formand, mene nemlig, at det er rigtigt at sprænge samtlige disse Kystsikringsværker i Luften, fordi de efter deres Mening hidrage til, at

der finder stærkere Bortføring af Kysten Sted i deres Nærhed, end naar de slet ikke vare der; med andre Ord, de ønske at faa den Tilstand tilbage, der var før 1875, før man begyndte med at arbejde paa denne Kyst. Det vilde naturligvis have til Følge, at Habet, saaledes som Tangerne mellem det og disse to Søer var, vilde i en meget nær Fremtid have sat sig i umiddelbar Forbindelse med disse Søer, saa at disse vilde komme til at udgjøre en Del af Havet. — Kommissionen har desuden anført med Hensyn til Glade Sø, at det ikke vilde have nogen Betydning der, fordi man havde opgivet Udtørringen af denne Sø, om Havet satte sig i Forbindelse dermed. Det er dog ikke rigtigt, thi for det første vilde jo Søens Bredder blive Havkyst, hvad der under alle Omstændigheder vilde virke odelæggende paa de tilgrænsende Forder, og dernæst vilde Havet gjennem Forbindelsen, der er imellem Glade Sø og Limfjorden, ogsaa sætte sig i Forbindelse med Limfjorden, og saaledes vilde der opstaa en ny Kanal mellem Havet og Limfjorden paa dette Sted. Den vilde komme Nord og Ost forbi Agger, og Havets Angreb vilde komme til at virke paa dette Sogn, paa disse to Steder, som hidtil ikke have været udsatte for Fare eller Angreb. Dette vil have til Følge, at dette Sogn efterhaanden vilde blive ubeboeligt. Det Samme vil blive Tilfældet fra den anden Side igjennem Ferring Sø, thi der er ingen Tvivl om, at der igjennem det Vanddrag, der er mellem Ferring Sø og Limfjorden, hvorved de staa i Forbindelse med hinanden, der vilde Havet selvfølgelig søge dette Vanddrag og saa sætte sig i Forbindelse med Limfjorden, hvorved naturligvis Harboøre paa den Maade bliver til en Ø og bliver udsat for de samme Odelæggelser fra den Side og maaske endda betydelig større, end det er udsat for fra selve Havkysten. Nu har Kommissionen ganske vist antydnet, at man, hvis en saadan Fare skulde vise sig, vilde kunne anlægge et Dige fra de høie Havklinter ved Harboøre Norden om Ferring Sø og op til det bagved liggende Høiland, og dette kan naturligvis lade sig gjøre, uagtet der er en Strækning paa omtrent $\frac{3}{4}$ Mil, og Landet er meget lavt og for en stor Del frugtbar Marskeng. Et saadant Dige, forsaavidt det skulde have nogen Betydning, maatte have samme Høide som Havdigerne, altsaa 18—20 Fod over Havet; det vilde koste $\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., altsaa lige saa stort et Beløb, som det har kostet at stikke Ferring Sø og de bagved liggende Partier baade ved Diger og Høfder ud imod selve Havet; men det vilde dog ikke være det værste. Det værste vilde være,